

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15C/135/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816208877
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3816208877.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci žalobcu: Ing. S. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., J. č. 6, 2/ K. J., nar. XX.X.XXXX, bytom R., Na X. č. X/XX, zast. žalobcom v 1/ rade, proti žalovanému: Slovenská republika, zast. Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie č. 13, Bratislava, o zaplatenie 7.800,- eur, takto

rozhodol:

- I. Konanie o žalobe žalobkyni v 2.rade voči žalovanej **z a s t a v u j e .**
- II. Žalobu žalobcu v 1. rade v celosti **z a m i e t a .**
- III. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v 1. a 2.rade v rozsahu **100 % .**

o d ô v o d n e n i e :

1/ Žalobcovia žalobou podanou 4.7.2016 uplatnili voči žalovanému nárok na zaplatenie 7.800,- eur z titulu náhrady škody vzniknutej nesprávnym úradným postupom v označených súdnych konaniach. Vo veciach vedených pod sp. zn. 10C/72/2010 a 10C/150/2006 sa dopustil konajúci súd viacerých pochybení pri vyhodnotení dokazovania, pri odpustení súdnych trov v súvislosti s podanými odbornými posudkami. Vo veci 10C/72/2010 žiadali povolenie obnovy konania, vo veci sa riadne nekonalo, bolo potrebné urgovať postup súdu a hoci boli predložené a tvrdené dôvody obnovy konania, návrh bol zamietnutý, pričom s odôvodnením zamietnutia nesúhlasili. Chybným postupom súdu bolo zmarené aj ich právo na pridelenie advokáta, bola pohanená ich česť a chybný bol postup súdu aj pri riešení oslobodenia od súdnych poplatkov. Vo veci 10C/150/2006 sa vyskytlo taktiež množstvo prietahov, nezrovnalostí, porušovania predpisov vedúcich v neprospech žalobcov, poškodzovaných ilegálnymi stavbami občanov. Až po 15-tich mesiacoch po podaní návrhu bol určený znalec na vypracovanie posudku, pričom podaný posudok č. 142/2008 bol na nízkej úrovni a bol nedôveryhodný, plný chýb a nepráv. V dôsledku ich podnetu MS SR zahájilo voči znalcovi správne konanie a uložilo mu finančnú pokutu. Zákonná sudkyňa pritom priznala znalcovi plnú odmenu, pričom nebrala do úvahy námietky k posudku. Na viaceré nedostatky v konaní, prietahy, pochybnosti museli poukazovať početnými podaniami v priebehu roku 2009 - 2010, na ktoré im nebola daná žiadna odpoveď. Ďalej namietali následne podaný znalecký posudok a postup súdu v danej veci v súvislosti s vypracovaním rozsudku vo veci samej a vyhodnotením dôkazov v ich neprospech. V konaní 10C/119/2011 boli taktiež prietahy v konaní, neboli vzaté do úvahy žalobcami predložené dôkazy, vo veci nešlo o prekážku veci začatej, čo sa následne preukázalo aj vo veci 7C/66/2011. Žalobcovia pritom boli nútení dopracovávať a prepracovať materiály, presúvať prílohy a dôkazový materiál do iného konania, spracovať materiály, analýzy, odvolania a podobne. Nečinnosť bola vyprodukovaná aj v konaní 10C/86/2012. V súvislosti s nečinnosťou im vzniká nárok v zmysle rozhodnutia ESD vo veci odškodnenia za porušenie práva vyplývajúceho z prietahov, a to v čiastke 1.000,- až 1.500,- eur za jeden rok trvania ako základ pre stanovenie celkového zadosťučinenia. V dôsledku toho vznikla žalobcom veľká časová

a finančná záťaž, nutnosť poukazovania na chyby, nedostatky, neplnenie si povinností, vypracovanie množstvo korešpondencie, analýz nedostatkov, neodôvodnené zaťažovanie - stresy, pocity ponižovania a bezmocnosti z nesprávnych, alibistických a byrokratických prístupov, nezákonné zásahy do práv a právom chránených záujmov.

2/ Súd uznesením z 6.9.2016 vyzval žalobcov na doplnenie žaloby o preukázanie vzniku škody, či ide o majetkovú škodu alebo nemajetkovú ujmu a v akej výške a v príčinnej súvislosti s akým konkrétnym nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom v jednotlivých namietaných konaniach. Žalobca v 1/ rade doplnil, že ide o škodu za platby za posudky, ktoré boli evidentne nekvalitné a týmto im vznikli výlohy. Posudok bol pritom nekvalitný a znalec dostal za to postih. Podstatný je však nárok za nečinnosť a prietahy, ktoré sú dokumentované v žalobe, keďže išlo o prietahy za 4 - 5 rokov, preto si nárokujú 5.000,- - 7.000,- eur. K stresom vznikalo v dôsledku postupu súdu, ktorý požadoval dodanie nejakých dokladov a následne súd konštatoval, že na výzvu súdu nebolo reagované. Škoda vzniká tým, že návrh bol zamietnutý a žalobkyni v 2/ rade bolo znemožnené pokračovať v konaní. V súvislosti s uvedením podielov nárokov oboch žalobcov žiada žalobca v 1/ rade sumu 5.300,- eur a žalobca v 2/ rade sumu 2.500,- eur.

3/ Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe poukázal na zákonné predpoklady zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktoré musia byť splnené kumulatívne, a to existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, vznik škody, existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím a škodou. Keďže ide o sporové konanie, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a tieto tvrdenia náležite preukázať. Žalobcovia sú preto povinní skutkovo odôvodniť uplatnený nárok a tento aj náležitým spôsobom preukázať. Zo strany žalobcov k tvrdeniu a preukázaniu predpokladov zodpovednosti za škodu nedošlo. Zo žaloby nevyplýva o aký druh škody v danom prípade ide, či ide o škodu majetkovú alebo nemajetkovú, v čom spočíva konkrétna výška škody, keďže ako dôvod vzniku škody uvádzajú žalobcovia postup súdu v štyroch rozličných konaniach. K jednotlivým súdnym konaniam sa vyjadril nasledovne:

3.1. Nesprávny úradný postup v konaní vedenom na OS PD sp. zn. 10C/150/2006; vychádzajúc zo stanoviska predsedu súdu a zákonnej sudkyne poskytnutého v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody je zrejmé, že rozsudok vo veci samom po vykonaní rozsiahleho dokazovania bol vydaný dňa 21.10.2010, ktorým bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Žalobcami boli Ing. S. T., Csc., H. T. a žalovaným bola fyzická osoba K. A., predmetom konania bol nárok na náhradu škody. Zamietavý rozsudok nadobudol právoplatnosť 9.8.2011, čím bolo predmetné konanie ukončené. S poukazom na § 9 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení nie je preukázaný nesprávny úradný postup. Okrem toho od právoplatne skončeného konania do podania žiadosti o predbežné prerokovanie žaloby ubehlo viac ako 5 rokov. Vzniesol preto aj hmotnoprávnu námietku premlčania, pretože prípadné právo na náhradu škody spôsobenej správnym úradným postupom sa premlčalo najneskôr dňa 9.8.2014.

3.2. Nesprávny úradný postup v konaní vedenom na OS PD pod sp.zn. 10C/72/2010; v danom konaní boli žalobcami X. J., P. U., K. J. proti žalovanému K. A., v ktorom sa konalo o povolení obnovy konania vedeného pod sp.zn. 7C/180/2006. Konanie vo veci bolo ukončené uznesením zo dňa 31.8. 2010, ktorým bol návrh na obnovu konania zamietnutý. Uznesenie nadobudlo v spojitosti s rozhodnutím odvolacieho súdu právoplatnosť 20.4.2011. Aj v tejto veci vzniesol žalovaný hmotnoprávnu námietku premlčania, pretože trojročná premlčacia doba uplynula najneskôr 20.4.2014, pričom žiadosť o predbežné prerokovanie nároku bola podaná dňa 24.4.2015. Aj v tejto veci nepreukázali žalobcovia existenciu nesprávneho úradného postupu v konaní.

3.3. Nesprávny úradný postup v konaní vedenom na OS PD pod sp. zn. 10C/119/2011; v tejto veci sa žalobcovia S. T., H. T., X. J., P. U., K. J. domáhali proti žalovanej SR, zast. Ministerstvom dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR zaplatenia sumy 5.200,- eur, pričom konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 17.12.2012, ktoré v spojitosti s uznesením KS Trenčín zo dňa 30.4.2013 nadobudlo právoplatnosť 18.6.2013. Dôvodom zastavenia konania bola prekážka litispendencie vytvorená konaním pod sp. zn. 7C/66/2011. Ani v tomto konaní nebol konštatovaný akýkoľvek nesprávny úradný postup konajúceho súdu.

3.4. Nesprávny úradný postup v konaní vedenom na OS PD pod sp. zn. 10C/86/2012; žalovaný existenciu nesprávneho úradného postupu v tejto veci nerozporuje, pretože dané vyplýva aj z upovedomenia o vybavení sťažnosti zo dňa 13.10.2014. Samotná existencia právneho titulu nie je bez ďalšieho dôvodom na priznanie uplatneného nároku na náhradu škody.

Ďalej žalovaný uviedol, že žalobcovia neboli v jednotlivých súdnych konaniach účastníkmi konania súčasne, nie je uvedené jednoznačným spôsobom aká škoda v jednotlivých konaniach a ktorému žalobcovi vznikla. Žalobcovia vznik akejkoľvek škody, či nemajetkovej ujmy nepreukázali, všeobecné konštatovania ako veľká časová a finančná záťaž, nutnosť poukazovania na chyby, nedostatky, neplnenie si povinností, vypracovanie množstvo korešpondencie a podobne nemožno považovať za relevantné preukázanie vzniku akejkoľvek škody. Vzhľadom k uvedenému žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4/ Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom sp. zn. 15C/135/2016-122 zo dňa 9.3.2017, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol jednak z dôvodu premlčania práva žalobcov na náhradu škody a taktiež z dôvodu, že žalobcovia nepreukázali splnenie predpokladov prípadnej zodpovednosti žalobcu, pretože nepreukázali existenciu škody, resp. ujmy, ktorá im mala vzniknúť v dôsledku tvrdých prietahov v konaní. Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 6Co/286/2017 zo dňa 25.4.2018 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu procesného pochybenia prvostupňového súdu. Žalobkyňa v 2/ rade nebola riadne predvolaná na pojednávanie vzhľadom k tomu, že prvostupňový súd nesprávne považoval za jej zástupcu žalobcu v 1/ rade.

5/ Žalobkyňa v 2/ rade písomným podaním z 22.6.2018 a z 23.6.2018 oznámila súdu, že odstupuje od konania vo veci 15C/135/2016, ktoré podania podľa obsahu súd posúdil ako späťvzatie žaloby. So späťvzatím žaloby a zastavením konania vyjadril súhlas zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 25.6.2018. Súd podľa § 145 ods. 2 CSP súd rozhodol o zastavení konania v časti žalobného návrhu žalobkyne v 2/ rade voči žalovanej, pretože akceptoval dispozíciu žalobkyne v 2/ rade so žalobou.

6/Súd vykonal dokazovanie výsluchom procesných strán, listinnými dôkazmi - prílohami k žalobe, listami žalobcov z jednotlivých súdnych konaní, sťažnosť zo dňa 9.4.2014, upovedomenie o vybavení sťažnosti z 13.10.2014, podaním č.l. 12 spisu, listom žalobcov vo veci 10C/86/2012 doručeným 30.1. 2015, sťažnosťou na JUDr. K. M. danú 22.4. 2015 vo veci 10C/ 86/2012, výzvou na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 4.6.2015, doplnením žiadosti doručenej 6.7.2015, oznámením o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody z 23.10.2015, sťažnosťou - žiadosťou o reálne riešenie zo dňa 10.11.2015, spisom OS Prievidza sp. zn. 10C/86/2012, sp. zn. 10C/150/2006, uznesením OS Prievidza sp. zn. 10C/72/2010 z 31.8.2010, uznesením KS TN sp. zn. 5Co 338/2010 zo dňa 28.2.2011, uznesením OS PD 10C/119/2011 zo dňa 17.12.2012, uznesením KS TN sp. zn. 17Co/58/2013 zo dňa 30.4.2013, písomným vyjadrením žalovaného z 30.12.2016, Stanoviskom OS PD č. Spr 710/2015 zo dňa 18.6.2015, písomným vyjadrením žalobcov z 7.3.2017 spolu s prílohami, odvolaním žalobcu v 1/ rade z 21.4.2017, listom č.l. 126 spisu, sťažnosťou z 10.5. 2017, oznámením KS TN z 25.4. 2017, podaním žalovanej v 2/ rade z 23.6.2018, Odstúpením od konania z 22.6. 2018, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

6.1. Dňa 24.4.2015 doručili žalobcovia žalovanému žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá žiadosť svojím obsahom je totožná so žalobou v predmetnej veci. Žalovaný výzvou z 4.6.2015 vyzýval žiadateľov o doplnenie náležitostí žiadosti, a to špecifikácie výšky uplatnenej škody, odôvodnenie škody potrebnými listinami, preukázanie tvrdého nesprávneho úradného postupu a príčinnej súvislosti medzi škodou a právnym titulom, na základe ktorého si uplatňujú nárok na náhradu škody. Na uvedenú výzvu reagovali žalobcovia listom doručeným 6.7.2015 spolu s prílohami.

6.2. Listom z 23.10.2015 žalovaný oznamuje žalobcovi v 1/ rade výsledok predbežného prerokovania na náhradu škody s tým, že žiadosti nebolo vyhovené, pretože neboli preukázané žiadne predpoklady zodpovednosti za škodu na strane štátu.

6.3. Zo spisu OS Prievidza sp. zn. 10C/150/2006 vyplýva, že v uvedenej veci sa konalo o návrhu žalobcov Ing. S. T., CSc, H. T., zo dňa 22.8.2006 proti odporcovi K. A. o nároku na náhradu škody z dôvodu náhrady škody, ktorú mal spôsobiť odporca navrhovateľom. Súd vo veci vykonal

rozsiahle dokazovanie a rozsudkom sp. zn. 10C/150/2006 zo dňa 21.10.2010 návrh navrhovateľov zamietol, pričom toto rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím súdom rozsudkom sp. zn. 6Co/30/2010 zo dňa 21.6.2011 a zamietajúce rozhodnutie vo veci nadobudlo právoplatnosť 9.8.2011. V tej istej veci uznesením sp. zn. 6Co/31/2010 zo dňa 21.6. 2011 odvolací súd potvrdil aj uznesenie okresného súdu, ktorým bola znalcovi Doc. Z. R. J., CSc. Bratislava priznaná znalecká odmena v určitej výške, a to zo záloh zložených navrhovateľmi.

6.4. Z uznesenia OS Prievidza sp. zn. 10C/72/2010 zo dňa 31.8.2010 vyplýva, že návrh navrhovateľiek X. J., P. U. a K. J. na obnovu konania vo veci 7C/180/2006 bol zamietnutý, a to z dôvodu neexistencie zákonných predpokladov na pripustenie obnovy konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.4.2011 v spojitosti s uznesením KS Trenčín sp. zn. 5Co/338/2010 zo dňa 28.2.2011.

6.5. Z uznesenia OS Prievidza sp. zn. 10C/119/2011 zo dňa 17.12.2012 vyplýva, súd konal o návrhu žalobcov S. T., H. T., X. J., P. U., K. J. proti SR, Ministerstvu dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR Bratislava o zaplatenie sumy 5.200,- eur, pričom návrh bol podaný 25.7.2011. Súd zastavil konanie pre prekážku veci začatej v konaní vedenej pod sp. zn. 7C/66/2011. Uvedené uznesenie bolo potvrdené uznesením KS Trenčín sp.zn. 17Co 58/2013 zo dňa 30.4.2013.

6.6. Z upovedomenia o vybavení sťažnosti predsedu OS Prievidza sp. zn. Spr 1245/2014 zo dňa 13.10.2014 vyplýva konštatovanie predsedu súdu týkajúce sa veci vedenej pod sp. zn. 10C/86/2012, že vo veci došlo k prieťahom v súdnom konaní, na ktoré upozornil sudkyňu, ktorej vec bola pridelená. Vo veci sa v súčasnosti koná. Uvedené upovedomenie bolo adresované žalobcom P. U., K. J., S. T., H. T..

6.7. Zo spisu OS Prievidza sp. zn. 10C/86/2012 vyplýva, že žalobcovia S. T., H. T., X. J., P. U., K. J. podali dňa 5.6.2012 žalobu na náhradu škody voči SR, Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR Bratislava v dôsledku nečinnosti a prieťahov, nesprávnych úradných postupov s nedôveryhodným rozhodnutím KSÚ Trenčín. Uznesením sp. zn. 10C/86/2012 zo dňa 10.12.2012 boli žalobcovia vyzvaní na doplnenie návrhu, na čo reagovali žalobcovia procesným návrhom doručeným 14.1.2013 a doložením príloh. Dňa 3.11.2014 bolo doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe. Uznesením sp. zn. 10C/86/2012 zo dňa 10.12.2014 bolo konanie voči navrhovateľke v 3/ rade zastavené, následne žalobcovia podali v danej veci dňa 30.1.2015 námietku zaujatosti voči konajúcej zákonnej sudkyňi, dňa 9.10.2014 sťažnosť na nečinnosť konajúcej sudkyňi. Uznesením zo dňa 23.2.2015 boli žalobcovia ako odvolatelia vyzvaní na doplnenie podania - odvolania voči uzneseniu zo dňa 10.12.2014, odvolanie bolo odmietnuté uznesením KS Trenčín sp. zn. 6Co/393/2015 zo dňa 30.11.2015, pretože nešlo o odvolanie proti rozhodnutiu, ktoré by bolo vydané v neprospech odvolateľov. Dňa 6.5. 2016 žalobcovia zobrali späť žalobu z dôvodu, že nedôverujú sudkyňi JUDr. X. M.. Uznesením zo dňa 19.5.2016 bolo konanie zastavené, voči uzneseniu sa odvolal navrhovateľ v 1/ rade S. T., uznesením z 30.6.2016 bol vyzvaný na doplnenie a opravu odvolania. Uznesením sp. zn. 5Co/408/2016 zo dňa 30.11.2016 odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.1.2017.

7. Žalobcovia v písomnom vyjadrení zo dňa 7.3.2017 reagujú na vyjadrenie žalovaného k veci samej, kde namietajú formálnosť vyjadrenia, ktoré obsahujú len byrokratické poznámky, pričom pripúšťa existenciu len jedného nesprávneho úradného postupu. Nereaguje ani na materiál „podiel nárokov“, zamlčuje a nereaguje na nečinnosť potvrdenú predsedom súdu. V žalobe a písomných podaniach jasne oznámili nečinnosť konajúcej sudkyne, nesprávny postup súdu pri vyhodnocovaní znaleckých posudkov. Ide o zámerný čin, krajne nesprávny postup, tyranizovanie žalobcov a umelé vytváranie problémov navrhovateľom a súdu. V priložených prílohách bližšie predložil námietky k nedostatkom posudku č. 019/2010 a dodatku č. 048/2010 vo veci 10C/150/2006, niektoré nedostatky rozsudku 10C/150/2006.

8. Z výsluchu žalobcu v 1/ rade aj ako zástupcu žalovanej v 2/ rade vyplýva tvrdenie, že v konaní riadne preukázali predpoklady na zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu. Poukázali na nedostatočné vyjadrenia žalovaného a definovali nedostatky v jednotlivých veciach. Predovšetkým v konaní 10C/150/2006 nebol spravodlivý proces, poukazovali na nekvalitu podávaných posudkov a podľa žalobcov je premlčacia doba 10-ročná. Je to preto, že boli vypracované dva odborné posudky, za ktoré museli žalobcovia zaplatiť a za jeden z nich dostal znalec aj finančnú pokutu. V danej veci nebol zohľadnený ich návrh na ďalšie znalecké dokazovanie. Vo veci 10C/119/2011 bolo vydané nezákonné rozhodnutie, pretože nešlo o prekážku veci začatej, nakoniec aj v konaní 7C/66/2011 bol ich nárok

vyľúčený na samostatné konanie. Dôsledok je, že za dobu 5 a pol roka sa nekonalo, išlo o prieťahy v konaní.

9. Z výsluchu zástupcu žalovaného vyplýva tvrdenie popierajúce nárok žalobcov. Žalobcovia neuniesli ani povinnosť tvrdenia a ani dôkaznú povinnosť preukázať pravdivosť svojich tvrdení. Neidentifikovali o aký druh škody sa jedná, nepreukázali vznik škody a nezrejmili vzťah príčinnej súvislosti medzi deklarovanou škodou a medzi konkrétnym právnym titulom. Okrem toho prípadné nároky sa premlčali v trojročnej premlčacej dobe vzhľadom k tomu, že žalobcovia namietajú nesprávny úradný postup. Potvrdil, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bolo žalobcami doručené žalovanej dňa 24.4.2015, pričom obsah žiadosti úplne zodpovedá obsahu žaloby v tejto veci. V ostatnom poukázal na písomné vyjadrenie vo veci.

10. V písomne podanom odvolaní voči prvému rozsudku a v prílohách žalobca v 1/ rade opäť poukazoval na evidentne nesprávny postup vo veci 10C/119/2011, nesprávny bol postup keď sa zastavilo konanie vo veci, išlo o iný predmet konania, iné časové obdobie a iné dôkazy. V konaní riadne preukázali, že ide o dlhodobý rozsah nesprávnych postupov v namietaných konaniach, pričom zákonná premlčacia doba je 10-ročná.

11. Žalobca v 1/ rade na pojednávaní dňa 25.6.2018 uvádza, že dôkazy, ktoré boli súčasťou žaloby neboli vyhodnotené a nebol úplne zistený skutkový stav. Poukázal na dôkaz, a to posudok č. 142/2008, čo je dokázateľné, súd vyprodukoval prieťahy vlastnou nečinnosťou, určil znalca, ktorý nevykonával činnosť v odbore, posudok mal nízku odbornú úroveň, znalec prekročil termín dodania posudku, navrhovatelia museli poukazovať na nekvalitu posudku, čo konštatovalo aj MS SR a znalec dostal finančný postih, za posudok dostal znalec aj odmenu a navrhovatelia ju museli hrať. Ďalej bol súdom ustanovený ďalší znalec a navrhovatelia museli platiť ďalšiu čiastku za ďalší posudok. Posudok č. 19/2009 bol takisto plný nepravd, pochybení, znalec prekročil termín dodania o jeden rok. Rozsudok zo dňa 21.10.2010 sa vyznačuje nepresnosťami, rozpormi, nepravdami, pochybeniami. Konanie vo veci 10C/119/2011 bolo po podaní po 14 mesiacoch zastavené, pretože sa údajne vec rieši v konaní 7C/66/2011. Je to hrubá nepravda, podvod a porušenie práv, v oboch konaniach išlo o riešenie iných vecí, bola vyprodukovaná tzv. litispencia, ktorá ale neexistuje. Premlčanie nemohlo nastať v tomto konaní, bolo to čerstvé konanie, išlo o evidentný zámer, preto bola 10-ročná premlčacia doba.

12. Žalovaný žiadal žalobu opätovne zamietnuť, zotrval na právnom posúdení nároku prezentovanom v priebehu konania. Nárok žalobcov na náhradu škody je sčasti premlčaný, resp. neboli preukázané zákonné predpoklady pre možnosť vzniku nároku na náhradu škody. Konanie o náhradu škody neslúži ako revízne konanie, súd vychádza z už konštatovanej prípadnej nezákonnosti a len na základe tejto môže vyhodnocovať nárok na náhradu škody.

13. Podľa § 3 ods. 1 písm. a/, d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov /ďalej len citovaný zákon/, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom.

13.1. Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. Citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu;

13.2. Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb;

13.3. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať

len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia ÚS SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

13.4. Podľa § 9 ods. 4 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

13.5. Podľa § 17 ods. 1, 2 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

13.6. Podľa § 19 ods. 1, 3 citovaného zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia /oznámenia/ rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia konania najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

14. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona považoval súd žalobu žalobcov, resp. po späťvzati žaloby žalovanou v 2/ rade len žalobu žalobcu v 1/ rade za nedôvodnú, a preto ju zamietol. Žalobca v 1/ rade uplatňuje voči žalovanému nárok na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 17 ods. 1, 2 citovaného zákona v súvislosti so súdnymi konaniami prebiehajúcimi v štyroch označených veciach. Svoj nárok uplatnil v zmysle § 15 a § 16 citovaného zákona žiadosťou o predbežné prerokovanie, ktorej žalovaný nevyhovel, čo vyplýva z odpovede na podanú žiadosť s tým, že neboli preukázané ani u jedného namietaného konania základné prvky zodpovednostného právneho vzťahu. Okrem toho žalovaný v konaní vzniesol hmotnoprávnu námietku premlčania prípadnej škody, resp. nemajetkovej ujmy v súvislosti s nesprávnym úradným postupom s poukazom na dátum právoplatného ukončenia veci sp. zn. 10C/150/2006 a 10C/72/2010. Súd sa v prvom rade z dôvodu efektívnosti a hospodárnosti konania zaoberal uvedenou námietkou premlčania práva žalobcov na náhradu škody a dospel k právnomu názoru, že táto námietka je dôvodná, pričom uvedené uviedol aj v rámci predbežného právneho posúdenia veci. Zákon č. 514/2003 Z.z. v platnom znení v § 19 ods. 1 upravuje subjektívnu premlčaciu dobu, ktorá je stanovená v dĺžke troch rokov a táto začína plynúť od momentu, kedy sa poškodený dozvedel o škode. Poškodený sa dozvie o škode vtedy, keď zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodit' približne vznik škody a jej rozsah. Vo veci 10C/150/2006 bolo konanie právoplatne skončené dňa 9.8.2011, týmto dňom bolo aj právoplatne rozhodnuté o všetkých trovách konania, pričom žalobcovia podali žiadosť o predbežné prerokovanie nároku dňa 24.4.2015. V tomto konaní jednoznačne namietali nesprávny úradný postup konajúceho súdu, predovšetkým okolnosti vedenia dokazovania, vyhodnotenia dôkazov, odôvodnenia rozsudku, pričom boli nútení neustále poukazovať na tieto nedostatky. Keďže od momentu právoplatného skončenia konania, ktorým bol odvolacím súdom potvrdený zamietavý rozsudok súdu prvého stupňa ubehlo do podania žaloby takmer štvorročné obdobie, je akýkoľvek nárok na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu premlčaný. V tomto konaní obaja žalobcovia uplatňovali náhradu škody vzniknutú aj vynaloženými trovami konania za podané znalecké posudky, ktoré vyhodnocujú ako nedostatočné a neodborné. Tieto nároky na náhradu škody /§ 18 ods. 2 citovaného zákona/ sú premlčané, pretože žalobca v 1/ rade mal vedomosť o vzniku tejto tvrdenej škody momentom rozhodnutia o vyplatení ním zložených záloh na trovy znaleckého dokazovania a následne právoplatnosťou rozhodnutia súdu o priznaní odmeny znalcom za súčasného vyplatenia odmeny z týchto záloh, pričom posledné rozhodnutie ohľadom trov bolo právoplatné 9.8. 2011. Žalobca v 1/ rade pritom zložili zálohu na tieto trovy ešte skôr pred týmto dátumom. Okrem zamietnutia žaloby v tejto časti z dôvodu premlčania, súd konštatuje, že akúkoľvek inú skutočnú škodu alebo nemajetkovú ujmu žalobcovia nepreukázali a v tomto smere sú námietky žalovaného v celom rozsahu dôvodné. V zmysle § 9 ods. 1, 2 citovaného zákona v danej veci keďže išlo o namietaný postup súdu sa

predpokladá podanie a vybavenie sťažnosti na prietahy v konaní, resp. disciplinárne a iné konanie uvedené v citovanom ustanovení. V danej veci nie sú naplnené tieto zákonné predpoklady, pretože zo spisu nevyplýva, že by bola podaná a vybavená sťažnosť na prietahy v konaní. Len v skutočnosti, že žalobcovia boli nespokojní s dokazovaním a rozhodnutím vo veci samej, nemôže spôsobiť nesprávny úradný postup súdu o to viac, že neboli ani v konaní vo veci samej úspešní z dôvodu, že nepreukázali svoj uplatnený nárok. Tvrdenie žalobcov, resp. žalobcu v 1/ rade, že im vznikla veľká časová a finančná záťaž, nutnosť poukazovať na chyby, nedostatky, neplnenie si povinností, vypracovanie množstvo korešpondencie, analýz nedostatkov, neodôvodnené zaťažovanie, pocity ponižovania, bezmocnosti, nezákonné zásahy do práv a právom chránených záujmov občanov, predstavujú len ich subjektívne pocity a tvrdenia. Napriek tomu, že súd opakovane vyzýval žalobcov na preukázanie toho, či uvedeným vznikla škoda alebo nemajetková ujma a nech ju preukážu /napríklad lekárskymi správami, výdavkami na korešpondenciu a podobne/ uvedené preukázané nebolo. Súd v tomto konaní nezistil existenciu nesprávneho úradného postupu ako základného prvku zodpovednostného vzťahu, existenciou ujmy by sa preto ani nezaoberal.

15. Uvedená právna argumentácia sa týka aj druhého namietaného konania vo veci 10C/72/2010, v ktorom bol zamietnutý návrh žalobcov /nie žalobcu v 1/ rade v tomto konaní/ o povolenie obnovy konania, a to uznesením zo dňa 31.8.2010. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.4.2011, pričom taktiež do podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku 24.4.2015 ubehlo štvorročné obdobie, teda žalovaný vzniesol aj v tomto konaní dôvodne námietku premlčania. Či už je namietaný nesprávny úradný postup alebo nezákonnosť rozhodnutia, od právoplatného skončenia konania ubehla subjektívna trojročná premlčacia doba, preto by boli akékoľvek nároky žalobkyne v 2/ rade či už na náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy premlčané. Žalobca v 1/ rade zotrval na žalobe aj v tomto konaní, pritom v tomto konaní účastníkom konania nebol, preto mu žiaden nárok na náhradu škody nemohol ani len v teoretickej rovine vzniknúť. Žaloba je v tejto časti neopodstatnená.

16. Nedôvodná bola žaloba aj v časti namietaného úradného postupu vo veci 10C/119/2011. V prvom rade súd poukazuje na povahu veci a procesné ukončenie veci zastavením konania pre prekážku litispendencie vytvorením iniciovania iného konania pod sp. zn. 7C/66/2011. Rozhodnutie o zastavení konania bolo potvrdené odvolacím súdom uznesením zo dňa 30.4.2013 a uznesenie nadobudlo právoplatnosť 18.6.2013. Súd z predložených listín a rozhodnutí v tejto veci nezistil žiadny nesprávny úradný postup, resp. nezákonnosť súdneho rozhodnutia. Súd v konaní o zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup, resp. nezákonné rozhodnutie nemôže nanovo revidovať právoplatné rozhodnutie súdu a zaoberať sa opätovne subjektívnou nespokojnosťou žalobcov so zastavením konania pre prekážku litispendencie. Toto rozhodnutie nebolo zrušené a ani zmenené príslušným orgánom, preto v zásade ani nemôže založiť dôvody náhrady škody podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona. Ani v tomto konaní žalobca v 1/ rade však nepreukázal v čom konkrétne mal spočívať nesprávny úradný postup, ktorý by bol zásahom do jeho práv, právom chránených záujmov fyzických osôb, pretože vo svoje podstate išlo o iniciovanie samotnými žalobcami dvoch konaní s totožným nárokom. Aj z tohto je vylúčené, že postupom súdu nemohla vzniknúť žalobcom škoda (ktorej existenciu a výšku žalobca v 1/ rade nepreukázal), pretože ich nárok bol uplatnený v inom konaní. Žalobcovia namietajú prietahy v tomto konaní, ktoré majú trvať päť a pol roka, čo nezodpovedá skutočnosti, pretože návrh bol doručený súdu 25.7.2011, navrhovateľky boli vyzvané na doplnenie návrhu, ktoré bolo doplnené listami z 2.11.2011. Procesný postup súdu bol ovplyvnený samotným správaním účastníkov na strane navrhovateľov, ktorí podali neúplný návrh, namietali zákonnú sudkyňu, v dôsledku čoho musel a byť vec predkladaná odvolaciemu súdu. Po doručení návrhu žalovanej strane, bolo dňa 17.12.2012 vo veci rozhodnuté, pričom z uvedeného nevyplýva, že by súd nekonal primerane rýchlo, nesústredene a neefektívne. Ani jedno z rozhodnutí vydaných v tejto veci nebolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť, vo veci nebola pozitívne vybavená sťažnosť na prietahy v konaní. Súd nemôže polemizovať nad tým, či bol postup vo veci 10C 119/2011 správny, pretože v tomto konaní bolo vydané právoplatné rozhodnutie o zastavení konania s tým, že vec sa rieši v konaní 7C/66/2011.

17. Nakoniec súd nezistil dôvody na prípadné odškodnenie ani vo veci vedenej pod sp. zn. 10C/86/2012. V uvedenej veci argumentovali žalobcovia, resp. žalobca v 1/ rade vybavením sťažnosti predsedu súdu na nečinnosť konajúcej sudkyne, ktorá bola vybavená tak, že prietahy v konaní boli konštatované.

Uvedené však samo o sebe neznamená, že len samotné konštatovanie výsledku vybavenia sťažnosti na prieťahy zakladá bez ďalšieho nárok na náhradu škody, pretože aj v takejto situácii je poškodený povinný škodu tvrdiť a preukázať, pričom má ísť o škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti s konštatovanými prieťahmi v konaní. Je pravdou, že v tejto veci žalobcovia v danej veci uplatnili nárok na náhradu škody voči SR Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 5.6.2012, a to vo výške 3.800,- eur, kde namietali predovšetkým činnosť stavebného úradu a postup v konaní. Je pravdou, že súd vyzýval na opravu a doplnenie návrhu uznesením zo dňa 10.12.2012, na čo reagovali žalobcovia návrhom na pripustenie zmeny návrhu a doplnením návrhu. Súd následne vyzýval na doloženie ďalších rovnopisov žaloby a listinných príloh, vo veci bolo podané písomné vyjadrenie žalovaného. Dňa 10.12.2014 súd zastavil konanie voči navrhovateľke v 3/ rade, ktorá v priebehu konania zomrela. Voči uzneseniu bolo podané navrhovateľmi odvolanie a taktiež námietka zaujatosti konajúcej sudkyňi, sťažnosť na zákonnú sudkyňu. Z uvedeného postupu súdu ako i z obsahu vybavenej sťažnosti podaním z 13.10.2014 pod Spr 1245/2014 vyplýva, že od začatia konania do októbra 2014 nastali v konaní prieťahy zo strany súdu. Postup súdu bol do značnej miery ovplyvnený samotnými podaniami navrhovateľov, ktorí podali neúplný návrh, bolo potrebné jeho doplnenie, následne dĺžka konania bola ovplyvnená podanou námietkou zaujatosti konajúcej sudkyňi. Ak v tomto období nastala nečinnosť súdu, bolo povinnosťou žalobcov preukázať aká škoda v príčinnej súvislosti s touto nečinnosťou im vznikla. Nakoniec navrhovatelia podaním doručeným 6.5.2016 zobrali svoju žalobu v celom rozsahu späť, teda v konaní ďalej nepokračovali. Ohľadom tejto veci v žalobe žalobcovia uvádzajú len jednu vetu s tým, že bola vyprodukovaná v konaní nečinnosť a bližšie svoj nárok nezdôvodňujú. V písomnom podaní doručenému súdu 19.10.2016 uvádzajú, že nečinnosť a prieťahy mali negatívne dopady na navrhovateľov - urgencie, stresy a podobne, avšak k tejto škode nepredložili žiaden dôkaz napriek tomu, že uvedené bolo namietané zo strany žalovaného. Ak boli žalobcovia, resp. žalobca v 1/ rade vystavený stresovým situáciám a v tej súvislosti mu vznikla napr. škoda na zdraví, zásah do súkromia a podobne, uvedené bolo nevyhnutné v konaní riadne preukázať. Súd udáva, že aj konanie o náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení je sporovým konaním, kde sú sporové strany povinné preukázať svoje tvrdenie pokiaľ sú tieto protistranou rozporované. Žalobcovia, resp. žalobca v 1/ rade žiadne dôkazy na preukázanie škody, jej výšky v tomto konaní nenavrhol vykonať.

18. Vzhľadom na uvedené súd žalobcu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú. Pre úplnosť súd konštatuje, že v danej veci nemôže prichádzať do úvahy objektívna premlčacia doba v zmysle § 19 ods. 2 citovaného zákona, podľa ktorého najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. V danej veci ako súd vyhodnotil vyššie uplynula subjektívna premlčacia doba, ktorá plynie samostatne a nezávisle od objektívnej premlčacej doby. Ak uplynie subjektívna premlčacia doba, túto nemôže predlžovať beh objektívnej premlčacej doby, ktorá plynie len vtedy ak neuplynula skôr subjektívna premlčacia doba. Súd nepovažoval za potrebné a účelné vykonávanie ďalších dôkazov /podľa žalobcu v 1/ rade dôkazy od 1 - 5 podľa prednesu v zápisnici o pojednávaní z 25.6.2018/, pretože ide o tvrdenie a dôkazy, s ktorými sa súd už vysporiadal a týkali sa premlčaného nároku na náhradu škody, resp. konania, ktoré bolo právoplatne zastavené.

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP vo vzťahu k žalobcovi v 1/ rade v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP a vo vzťahu k žalobkyňi v 2/ rade v spojitosti s § 256 ods. 1 CSP. V konaní bol plne úspešný žalovaný, preto mu prináleží náhrada trov konania v rozsahu 100%, žalovaná v 2/ rade procesne zavinila zastavenie konania v dôsledku späťvzatia žaloby, preto je taktiež povinná nahradiť žalovanému trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v troch vyhotoveniach (§ 357 písm. d) CSP v spojení s § 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis) označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).